

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci žalobce: **JUDr. J.Š.**, zastoupeného: *Helenou Dvornou, advokátkou, se sídlem 17.listopadu 3, 251 01 Říčany u Prahy*, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **23.02.2015 č.j. DSH/15959/14**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhá výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru pro projednávání přestupků ze dne 20.10.2014, č.j. MeDO-52029/2014-Mencl, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č.l. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že správní orgány se spokojily s nesprávně zjištěným stavem věci daným nedodržením předepsaného postupu při dechové zkoušce. Podle žalobce se rovněž správní orgány nepokusily věcně zabývat žalobcem uváděnými námitkami, které mohly mít vliv na výsledek dechové zkoušky, a podle žalobce vycházely bez dalšího z nepodložených úvah, že nic z namítaného nemohlo mít vliv na výsledek dechové zkoušky. Podle žalobce tak byla porušena zásada in dubio pro reo a presumpce neviny. Druhá námitka obsažená v žalobě směřovala proti závěru žalovaného v napadeném rozhodnutí, podle něhož žalobce v oznámení o přestupku doznal požití alkoholu, kterýžto závěr není dle žalobce pravdivý. Podle žalobce ze spisu naopak vyplývá, že žalobce požití alkoholických nápojů nepřiznal.

V podání ze dne 4.1.2016, tedy po lhůtě stanovené k podání žaloby a k formulaci žalobních bodů, dále žalobce namítal, že o nerespektování zásady presumpce neviny svědčí skutečnost, že žalovaný označil za irrelevantní skutečnosti, které by mohl vypovědět navržený svědek V.K. Žalobce tvrdil, že v inkriminovaný den se pohyboval po lese za obcí Nemanice, kde byl se psi na houbách, a tak nemohl nikde požit alkoholické nápoje, leda u tohoto svědka, k němuž jel přímo z lesa. Toto bylo podle žalobce také možno ověřit, např. výpisem z telefonických hovorů mezi žalobcem a svědkem, aby bylo možno dovodit, že žalobce nemohl před cestou nikde zastavit. Podle žalobce rovněž v dané věci absentuje dokazování subjektivní stránky přestupku, tedy zavinění. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 11.5.2011 č.j. 7As 105/2010-96, podle něhož výklad, podle okolností, že samotná přítomnost alkoholu v krvi přesahující fyziologickou hladinu postačuje k závěru o naplnění skutkové podstaty přestupku, by byla v zásadním rozporu se zásadou odpovědnosti za zaviněné jednání a vedla by k zavinění objektivní odpovědnosti za přestupek. Dále o nerespektování zásady presumpce neviny podle žalobce svědčí i fakt odůvodnění neprovedení znaleckého posudku za účelem ověření, zda výsledky dechové zkoušky nebyly ovlivněny jinými faktory než údajným alkoholem v dechu. Podle žalobce tohle mohlo být v důsledku zkonsumovaného většího množství jablek nebo mentolových bonbonů. Podle názoru žalobce je tato záležitost vysoce odborná a lze tyto otázky zodpovědět jen prostřednictvím soudního znalce. Správní orgány závěry v tomto směru činily samy, aniž by své závěry přesvědčivě zdůvodnily, a aniž by k tomu měly potřebnou kvalifikaci. Žalobce měl za to, že logicky vysvětlil skutečnost, že policejní přístroj zaznamenal v dechu žalobce 0,01‰, buď nedokonalou prací kontrolujících policistů nebo nepřesností použitého přístroje nebo ovlivněním přístroje jinými faktory než alkoholickým nápojem. Když žalobce odjel mnoho hodin před kontrolou do lesa, kde neměl možnost konzumovat alkohol, a že by mohl mít v dechu tzv. zbytkový alkohol z předešlého dne, je vyloučeno, když žádné větší množství ani předchozího dne nepožil. Zkonsumování většího množství letních jablek či mentolových bonbonů nasvědčuje podle žalobce reakci měřicího přístroje. Žalobce nejprve dýchal do přístroje, když právě dožvýkal, dle svého tvrzení, mentolový bonbon. Při další zkoušce bylo naměřeno výrazné snížení alkoholu v dechu na 0,25‰. Když policisté odmítali provést další měření, vzal si další bonbon, neboť nevěděl a nemohl vědět, že takové žvýkání by mohlo ovlivnit výsledek zkoušky. Následně opět přístroj zaznamenal nárůst hladiny alkoholu. Podle žalobce jinak než požitými bonbony nelze vysvětlit kolísání hladiny alkoholu v dechu. Žalobce taky tvrdil, že navrhoval provedení znaleckého posudku i proto, že dechová kontrola žalobce neprobíhala korektně a policisté při ní porušili služební předpisy spočívající v minimálním odstupu 5 minut mezi zkouškami a odchylce nižší než 10%. Zjištění velké

odchylky v měření mělo vést k opakování kontrolního měření a za této situace žalobce, když toto policisté odmítali provést, oprávněně odmítal podepsat policistům záznam o výsledku provedené zkoušky. Podle žalobce se asi 20 minut policisté s žalobcem dohadovali a během této doby měli detekční přístroj v policejním voze o teplotě možná více než 60°C. Dále se ve vozidle žalobce nacházeli tři psi, jimž hrozil kolaps z přehřátí. Pod touto hrozbou žalobce podepsal protokoly o prvních dvou měřeních a teprve poté policisté svolili k další dechové zkoušce. Kolísání výsledků mělo být podle žalobce pro samotné policisty signálem k dalšímu měření, které již odmítli učinit. Žalobce také tvrdil, že po dalších 15 minutách ukázal orientační dechový přístroj jeho syna v dechu žalobce 0,01‰ alkoholu. Žalobce navrhl provést výslech svědka V.K. a znalecký posudek za účelem zjištění, zda byl správně použit přístroj na měření alkoholu v dechu.

Žalovaný ve vyjádření v žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že na žalobce bylo nahlíženo jako na nevinného až do pravomocného uznání vinným. Podle žalovaného je pravdou, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí stojí, že žalobce doznal požití alkoholu, což plně neodpovídá formulaci žalobce, avšak současně žalobce výsledky dechových zkoušek nezpochybňoval a k věci se nevyjádřil. Podle žalovaného pokud se žalobce neztotožňoval s výsledky dechových zkoušek, mohl se na vlastní žádost podrobit lékařskému vyšetření, což nepožadoval. Námitkami vznesenými žalobcem proti nesprávně provedené dechové zkoušce se správní orgány podle žalovaného dostatečně zabývaly. Správní orgány podle žalovaného nepochybily, když své úvahy ohledně ovlivnění dechové zkoušky zkvašeným ovocem atd. neopíraly o znalecké zkoumání, neboť toto nebylo zapotřebí proto, že bylo vycházeno ze skutečností běžně známých, kdy k přijetí závěrů nebylo zapotřebí odborných znalostí. Podle žalovaného není pravdou, že by žalobce požadoval znalecký posudek již v řízení před správním orgánem I. stupně, neboť taková zkušenost ze spisu nevyplývá.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku ze dne 7.8.2014, podle něhož žalobce v tento den řídil osobní motorové vozidlo WV Passat RZ ... v 18:23 hod. v Domažlicích na ulici Elišky Krásnohorské ve směru do centra a při kontrole byla po provedení dechové zkoušky zjištěna hodnota alkoholu v krvi 0,28‰. Řidič nepřiznal požití alkoholu a po 5 minutách v 18:28 hod. bylo naměřeno 0,25‰. Žalobce oznámení podepsal, nevyjádřil se do něho. Dále je zde úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů. Podle úředního záznamu z 18.8.2014 pořízeného Policií České republiky žalobce měl nejprve odmítnout podepsání dechových zkoušek, proto je na výtiscích „odmítl podepsat“, nakonec je však podepsal a po sepsání formalit trval na provedení další dechové zkoušky, která byla provedena v čase 18:46 hod. s výsledkem 0,27‰. Ve správním spise jsou i výtisky všech tří dechových zkoušek. Z výtisků vyplývá, že první dechová zkouška probíhala v 18:23:39 hod. a druhá již v 18:28:24 hod, tedy po méně než pěti minutách, a třetí v 18:46:23 hod. Součástí spisu je i kalibrační protokol přístroje Dräger ze dne 10.12.2013 a ověřovací list ze dne 6.1.2014 s platností 1 rok.

Při jednání před správním orgánem 1.10.2014 žalobce uváděl, že sám požadoval opakované dechové zkoušky, což policisté nejprve odmítali. Byl celý den na houbách za Nemanicemi, vzal si sebou letní jablka, která měl sebou celou dobu ve vozidle, a cestou je jedl. Jediné možné vysvětlení podle žalobce je, že se z jablek uvolňoval etylen. Ve vozidle má

dále mentolové bonbóny. Kdyby policisté opakovali měření, tak by se podle něho požití alkoholu vyloučilo. Dále žalobce namítal, že nebyl dodržen metodický pokyn mezi první a druhou zkouškou, neboť zjištěný rozdíl byl větší, a proto měla být provedena třetí zkouška, ale ta byla provedena až na jeho žádost. Skutečnost, že byl celý den v lese se psy, mu měl potvrdit pan K. Dále žalobce tvrdil, že cca. 15 minut po silniční kontrole doma se změřil orientačním přístrojem svého syna a zjistil obsah alkoholu v krvi 0,01‰.

Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku s odůvodněním, že rozdíl naměřených hodnot mezi druhou a třetí dechovou zkouškou nečinil více než 10 %. Správní orgán vycházel tak z výsledků druhé dechové zkoušky, která byla blíže době řízení. Od naměřené hodnoty alkoholu 0,25‰ byla odečtena toleranční odchylka přístroje 0,04‰ a hodnota 0,2‰ odpovídající možné přirozené hladině alkoholu v těle. I po tomto odečtení byl výsledek dechové zkoušky pozitivní. V České republice je nulová tolerance alkoholu, zákon neupravuje, jaká hladina alkoholu může řidiče relevantně ovlivnit. V daném případě všechny tři dechové zkoušky měly pozitivní výsledek. Pokud osoba požije alkohol či jinou látku a v následujících hodinách řídí motorové vozidlo, nemůže spoléhat na to, že alkohol u ní nebude zjištěn. Svoji způsobilost k řízení by tato osoba měla podle správního orgánu I. stupně ověřovat např. běžně dostupným testerem na alkohol. Při posuzování ovlivnění alkoholem nelze vycházet z běžně publikovaných tabulek na internetových stránkách, uvádějících dobu odbourávání alkoholu, neboť zde působí řada dalších vlivů, jako např. zdravotní stav. Dechová zkouška byla pozitivní ještě 23 minut poté, co byl řidič zastaven, tedy je nepochybné, že v době řízení vozidla byl ovlivněn alkoholem. Stanovené měřidlo podléhá povinnosti prvotního ověření, což je podmínkou jeho uvedení na trh. Dále existuje povinnost následného ověřování, přičemž u analyzátoru alkoholu dechu činí doba platnosti ověření jeden rok. Měřicí přístroj použitý v daném případě byl řádně schválen, certifikován a také prvotně ověřen. Součástí spisu je kalibrační protokol, který prokazuje, že přístroj měl v době provedení dechové zkoušky platnou kalibraci. Dále je součástí spisu i ověřovací list prokazující, že přístroj byl řádně ověřen a doba ověření končí 6.1.2015. Z výtisku přístroje Dräger je zřejmé, že byly zkoušky provedeny správně, neboť v případě chybného provedení by nebyl zjištěn výsledek provedené zkoušky a přístroj by hlásil chybu. Z výtisků je tedy zřejmé, že byl v době provádění zkoušky dostatečný čas výdechu a dechový objem k tomu, aby přístroj mohl fungovat. Byl provedený dostatečný počet zkoušek, minimální jsou dvě, třetí se provádí, pokud rozdíl v naměřených hodnotách mezi první a druhou zkouškou je větší než 10 %. V daném případě byly provedeny zkoušky v dostatečném časovém odstupu a třetí zkouškou nebyl zjištěn rozdíl větší než 10 %, tedy výsledek druhé zkoušky je plně akceptovatelný. Chyba po kalibraci se může vyskytovat při detekci alkoholu až do výše 5 % a výsledky měření jsou také ovlivněny počtem opakovaných měření. Správní orgán v souladu s platnou metodikou odečetl od naměřené hodnoty alkoholu odchylku přístroje, která při naměřené hodnotě 0,25‰ činí 0,04‰. 5% z naměřené hodnoty se odečítá v případě, kdy je naměřená hodnota 0,8‰ a více. Kalibrace přístroje byla provedena 10.12.2013 a je dle kalibračního protokolu kalibrace platná do 9.12.2014, kdy byl stanoven datum další kalibrace. Proto dne 7.8.2014 při provádění dechových zkoušek měl přístroj nepochybně platnou kalibraci. Třetí zkouška byla provedena skutečně na žádost žalobce. Rozdíl mezi první a druhou dechovou zkouškou byl více než 10%, tedy policisté měli povinnost vyzvat ke třetí dechové zkoušce. Nicméně, to, že byla provedena na žádost žalobce, nikoliv z podnětu policistů, nemění nic na skutečnosti, že provedena byla, a to s dostatečným

odstupem nad 5 minut a byla provedena správně, kdy přístroj nehlásil žádnou chybu, objem dechu vydechaného byl dostatečný. Vzhledem k tomu, že druhá a třetí zkouška byly řádně provedeny, kdy rozptýl jejich výsledků nečinil více než 10%, je výsledek druhé zkoušky důkazem ve věci. Etylen je nejjednodušším zástupcem uhlovodíků ze skupiny alkenů, je to bezbarvý hořlavý plyn nasládlé vůně. Se vzduchem tvoří výbušnou směs. V přírodě se přirozeně vyskytuje jako metabolid rostlin. Uvolňuje se z plodů jablek zejména ve fázi klimakterického dozrávání. Alkoholy jsou nearomatické hydroxilové deriváty uhlovodíků, nejznámější je etanol. Etanol lze vyrobit kvašením jednoduchých cukrů. Žalobce svým tvrzením, že se v uzavřeném vozidle z jablek pravděpodobně uvolňoval etylen, chtěl předestřít, že v jablkách začal probíhat kvasný proces, při kterém se tvořil alkohol etanol. Samovolné kvašení je způsobné kvasinkami, jež byly na ovoci. Toto kvašení nastupuje obvykle dost pozdě, a aby k němu došlo, je třeba určitý čas. V prvním stádiu se tvoří kysličník uhličitý pomalu a dochází k rozmnožování kvasnic. V druhém stádiu je hlavní kvašení, kdy se vytváří velké množství kysličníku uhličitého a stoupá teplota kvasu. Třetí stádium je ustávání kvašení a kvasnice přetvářejí poslední cukr v alkohol. Tedy po dobu, co byla jablka ve vozidle, nemohl proběhnout celý proces kvašení, během něhož by se vytvořil alkohol. Navíc jablka by se stala nepoživatelnými, silně zapáchajícími. Pokud řidič požije látky s obsahem alkoholu krátce před dechovou zkouškou, může dojít k ovlivnění výsledku dechové zkoušky, neboť vydechaný vzduch obsahuje nejen alkohol z plic, ale také ze zbytků požitých látek ústní dutiny a v krku. Koncentrace alkoholu je o to vyšší ve vydechaném vzduchu než vzduch z plic. Během krátké doby, tedy do několika minut, tento efekt pomíjí a dechová zkouška provedená po více než pěti minutách pak vyloučí vliv zbytků alkoholu v ústní dutině. Proto i kdyby byl výsledek první zkoušky pozitivní z důvodu, že řidič požil látku obsahující alkohol, kdy kromě jablek uváděl i mentolové bonbóny, výsledek druhé zkoušky po pěti minutách od první dechové zkoušky by byl negativní, natož pak výsledek třetí zkoušky po 23 minutách od první zkoušky. Jelikož žalobce se ve vozidle nacházel sám, pan K. nebyl se žalobcem po celou dobu až do zastavení vozidla a provedení dechové zkoušky, rozhodl správní orgán tak, že výsledek tohoto svědka je nadbytečný, neboť skutečnost, že se v těle žalobce nacházel alkohol, byla prokázána dechovými zkouškami. O kontrolní odběr krve měl žalobce možnost požádat, o čemž měl být poučen, jak vyplývá z oznámení o přestupku a ze souhlasu s výsledkem odborného měření.

Žalovaný v **napadeném rozhodnutí** uváděl k návrhu na provedení důkazu výsledkem svědka K., že nebyl zjištěn svědek - spolujezdec ve vozidle a dle žalobce tento svědek může pouze potvrdit, že byl žalobce celý den v lese se psy. Na základě tohoto vyjádření žalobce je zřejmé, že nebyl s žalobcem po celou dobu, kdy mohl alkohol požit, tedy nemůže ani dosvědčit, že žalobce po celý den až do zastavení hlídkou žádný alkohol nepožil. Dále dle žalovaného v oznámení o přestupku žalobce doznal předchozího požití alkoholu, avšak nevymezil, jaký alkohol, v jakém množství a čase měl požit. Žalobce stvrdil obsah oznámení svým podpisem a k věci se nevyjádřil, tedy skutečnosti předtím podepsané nezpochybnil. Následně žalobce požití alkoholu před jízdou zpochybňoval. V písemnosti označené jako souhlas s výsledkem odborného měření vyjádřil s výsledky nesouhlas a nepřiznal požití alkoholu. Žalovaný se ztotožnil se správním orgánem I. stupně, že se etylen z jablek uvolňovat apriori nemohl s ohledem na charakter látky, a pokud by jablka byla zkvašená, tedy s obsahem etanolu, lze i toto považovat za vyloučené, neboť by jablka byla téměř nepoživatelná a proces kvašení by musel probíhat mnohem déle než několik hodin. K požití

mentolových bonbonů žalovaný uvedl, že pokud by žalobce jablka či bonbóny užil a byl si jist, že žádný alkohol v krvi nemá, zcela jistě by požadoval odběr krve k prokázání, že nebyl ovlivněn. Pokud by žalobce užil před provedením dechových zkoušek mentolové bonbóny, pak by zkoušky nemohly být ovlivněny i podruhé. Pokud je dodržen postup při měření, tedy nejméně pětiminutový odstup a výsledky se neodlišují o více než 10%, je ovlivnění dechové zkoušky jinou lákou vyloučeno. Jako relevantní důkaz byl shledán důkaz druhé dechové zkoušky, který byl ověřen třetí provedenou zkouškou po více než pětiminutovém odstupu, a to s menším rozptylem hodnot než 10%. Mezi první a druhou dechovou zkouškou policisté nedodrželi pětiminutový odstup zkoušek, což je pro posouzení věci irelevantní, jelikož z první dechové zkoušky vycházeno nebylo, a to již z toho důvodu, že nebyl dodržen 10% rozptyl hodnot, tedy je i irelevantní, zda byl dodržen časový odstup. Vše bylo dodrženo v případě dalších dvou zkoušek. Není žádný důvod, aby k třetí dechové zkoušce nebylo přihlíženo jen proto, že si ji vyžádal sám žalobce. Skutečnost, že výrobce přístroje Dräger alcotest doporučil příští kalibrační zkoušku 10.6.2014, je nepodstatná, neboť v daném případě jde toliko o doporučené přezkoušení. Žalovaný připomněl, že užití mentolových bonbonů žalobce uváděl teprve před správním orgánem I. stupně. Z tohoto důvodu se jeví jeho tvrzení nevěrohodným směřujícím ke snaze o zproštění odpovědnosti za přestupek. K námitce prvotního klesajícího trendu dechových zkoušek žalovaný uvedl, že žalobce není odborně způsobilou osobou k posuzování procesu vstřebávání alkoholu v těle, kdy navíc na tento proces mají vliv různé faktory jako věk, zdravotní stav, atd. Žalobce tak nemůže vyvrátit relevantnost zkoušek jen s odkazem na mírné snížení a následné zvýšení hodnoty alkoholu, byť je zjištěný rozptyl velmi malý. K namítanému skladování přístroje Dräger v horkém dni v rozpáleném služebním autě, žalovaný uvedl, že toto nemohlo mít vliv na výsledky měření, neboť pokud by nefungoval přístroj správně, opakovaně by nenaměřil jen minimálně se lišící hodnoty. Z předložené přílohy, kterou žalobce sám chtěl prokazovat jím tvrzené skutečnosti a které jsou součástí odvolání, vyplývá, že je přístroj Dräger schopen měřit v teplotách od -10°C do +50°C a v rozpětí do 6‰. Žalobce není odborně způsobilou osobou, která by se relevantně mohla vyjadřovat k situaci dovozené zřejmě ze závěru Ing. J.Z. Pokud je žalobcem zmiňovaný znalec specialistou v oboru toxikologie a plynové chromatografie, není odborně způsobilou osobou vyjadřující se k technickým parametrům přístroje Dräger a jeho závěry nemohou být závazné. Průběh kvašení není žádným odborným závěrem, nýbrž běžnou znalostí, k níž není potřeba žádného odborného vzdělání.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Soud přisvědčil námitce směřující proti dílčímu nesprávnému odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy žalovaný vycházel ze situace, že žalobce v oznámení o přestupku doznal požití alkoholu. Nic takového z oznámení o přestupku nevyplývá, naopak je zřejmé, že byl použit formulář, kde nebyla přeškrtnuta předtištěná varianta přiznání požití alkoholu, nicméně je zde současně ručně dopisováno, že naopak požití alkoholu žalobce nepřiznal, tzn. je nutno vycházet z této individualizované verze. Jelikož stejnému závěru odpovídá i obsah dalších listin ve spise a rovněž další část odůvodnění napadeného rozhodnutí (např. „v písemnosti označené jako souhlas s výsledkem odborného měření žalobce nepřiznal požití alkoholu“), zmíněná dílčí nepřesnost v odůvodnění rozhodnutí nemohla mít vliv na jeho zákonnost.

Souhrn podkladů ve správním spise je dle názoru soudu dostačující k závěru, který je

možné učinit bez důvodných pochybností na podkladě § 3 správního řádu. Žalobce řídil osobní motorové vozidlo v takovém stavu, kdy byl dle zjištěných výsledků dechových zkoušek ještě ovlivněn alkoholem. Rozhodující v daném případě je okolnost vyvozená ze stávající judikatury NSS, tedy že jakýkoli naměřený údaj nad 0.24‰, tedy po odečtení všech odchylek (přístroje a fyziologické hladiny alkoholu v těle), je považován za nenulovou hodnotu a automaticky za ovlivnění alkoholem. Soud se ztotožnil s výkladem správního orgánu prvního stupně o existenci zavinění ve formě nedbalosti, když žalobce před jízdou měl a mohl si sám ověřit, zda není ovlivněn alkoholem.

Verze žalobce ohledně alkoholu v těle způsobeného zkvašenými jablky či mentolovými bonbony byla správními orgány vyvrácena. Soud rovněž považuje tuto verzi za nereálnou z důvodu nepoživatelnosti takových jablek. Působení mentolových bonbonů pak může být pouze krátkodobé (několik minut) a k odstranění jejich vlivu jsou právě prováděny opakované dechové zkoušky. Odkaz žalobce na rozsudek NSS ze dne 12.05.2011, čj. 7 As 105/2010 – 96 (dostupný na nssoud.cz), rovněž není namístě, protože ve zmíněné věci byla prováděna jen jedna dechová zkouška, tudíž nemohly být vyloučeny krátkodobé vlivy, jako např. v právě projednávané věci vliv mentolových bonbonů.

Podle názoru soudu nebylo na místě doplňovat dokazování o výsledcích svědka K., jelikož tento svědek dle tvrzení žalobce nebyl stále s žalobcem, proto nemohl potvrdit, že žalobce nepožil žádný alkoholický nápoj. Pro nadbytečnost soud neprovedl ani důkaz předloženým stanoviskem ze dne 30.9.2014 Ing. J.Z., které se obecně zabývá stanovováním obsahu alkoholu v dechu, neboť v konkrétním případě byl zjištěn dostatečně skutkový stav bez důvodných pochybností.

Žalobce správně poukázal na chybný postup při měření, spočívající v nedodržení pětiminutové pauzy mezi první a druhou dechovou zkouškou, a na rozdíl naměřených hodnot mezi těmito zkouškami více než 10%. Tato pochybení nemají ovšem vliv na správnost závěrů správních orgánů o jízdě žalobce pod vlivem alkoholu, neboť z první dechové zkoušky se vůbec nevycházelo a jsou zde pravidlům odpovídající zkoušky druhá a třetí. Při provádění těchto zkoušek nebyla zjištěna žádná pochybení, tudíž soud pro nadbytečnost neprováděl důkaz znaleckým posudkem za účelem zjištění, zda byl správně použit přístroj na měření alkoholu v dechu. Skutečnost, že k třetí zkoušce došlo pouze na základě výslovné žádosti žalobce, je irelevantní a výsledky této zkoušky jsou použitelné.

Z vyložených důvodů soud nezjistil porušení zásady presumpce neviny, a to ani v souvislosti s provedeným měřením ani v souvislosti s neprovedením navržených důkazů.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 30. května 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková